

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 64 PŽ-910/2022-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Božene Zajec, suca izjavitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom KOPITAR d.o.o. za proizvodnju građevinskog materijala, građevinarstvo i trgovinu u stečaju Perušić (Općina Perušić), Zrinskog i Frankopana b.b., MBS 020025778, OIB 21250910776, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ISTO NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB 78777734730, kojeg zastupa punomoćnica Maja Wosner, odvjetnica u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-125 od 3. veljače 2022. ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-126 od 3. veljače 2022. koje je ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-128 od 9. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 22. ožujka 2022.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-125 od 3. veljače 2022. ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-126 od 3. veljače 2022. koje je ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-128 od 9. veljače 2022. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-80/2018-125 od 3. veljače 2022. prvostupanjski sud je odredio da se od kupovine u iznosu od 2.147.500,00 kn ostvarene prodajom predmeta stečajne mase stečajnog dužnika, nekretnina upisanih u zk. ul. 2412 k.o. 310972 Perušić, kč. br. 5630, broj D.L. 33, u naravi ciglana površine 48382 m², unosi u stečajnu masu iznos od 224.298,82 kn dok se preostalim iznosom od 1.308.578,77 kn namiruje razlučni vjerovnik ISTO NEKRETNINE d.o.o., Zagreb (točka I. izreke). Točkom II. izreke prvostupanjskog rješenja naloženo je računovodstvu da po pravomoćnosti tog rješenja iz iznosa od 2.147.500,00 kn s prolaznog depozita suda isplati na račun KOPITAR d.o.o. za proizvodnju građevinskog materijala, građevinarstvo i trgovinu u stečaju Perušić (Općina Perušić), Zrinskog i Frankopana b.b., MBS 020025778, OIB 21250910776 IBAN: HR49 2488 0011 1001 3659 9 otvoren kod BKS bank d.d. iznos od 224.298,82 kn dok je točkom III. izreke naloženo ISTO NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev

trg 2, OIB 78777734730 da u roku od osam dana dostavi naznaku svog žiro računa na koji će mu se po pravomoćnosti rješenja isplatiti dosuđeni iznos iz točke I. izreke rješenja. Rješenje je doneseno pozivom na odredbe čl. 248. i čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17).

2. Protiv točke I. i II. izreke prvostupanjskog rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik ISTO NEKRETNINE d.o.o., Zagreb zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno u nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je u bitnome naveo da se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava pa je pogrešno pobijanim rješenjem u izravne troškove unovčenja uvršten i trošak procjene vrijednosti nekretnine u iznosu od 8.573,00 kn koji se nije smio unijeti u stečajnu masu čime je razlučnom vjerovniku pogrešno određen iznos kojim se on djelomično namiruje jer je iznos pogrešno umanjen za iznos od 8.573,00 kn, odnosno za trošak utvrđenja predmeta razlučnog prava. Osim toga, navodi da se u konkretnom slučaju troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava trebaju utvrditi u paušalnom iznosu od 5% od utška jer ne može biti riječ o znatno višim troškovima budući da stečajni upravitelj nije dokazao da su navedeni troškovi bili nužni za unovčenje nekretnine te da su stvarno nastali tijekom postupka dok sud nije utvrdio što sve čini stečajnu masu, a prilikom donošenja rješenja uzeo je u obzir samo jedan od kriterija i to vrijednost unovčene stečajne mase. Slijedom navedenog, smatra da je iznos neizravnih troškova unovčenja pogrešno utvrđen odnosno da je njime obuhvaćen iznos nagrade stečajnom upravitelju koja je nepravilno utvrđena i obračunata. Zaključno ističe da rješenje o namirenju nije doneseno u zakonom propisanom roku odnosno u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi. Predlaže prvostupanjsko rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. Žalba je osnovana.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i čl. 10. Stečajnog zakona u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

5. Prvostupanjsko rješenje u dijelu u kojem ga žalitelj pobija zahvaćeno je bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju ukazuje žalitelj, a posljedično tome je pogrešno je primijenjeno i materijalno pravo.

6. Pravilno žalitelj navodi da se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava.

7. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17) izmijenjene su odredbe čl. 253. o raspodjeli utrška i čl. 254. o obračunu troškova tako što je određeno da će se nakon unovčenja u stečajnu masu najprije unijeti iznos potreban za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava i naknadu troškova njegova unovčenja te da je stečajni upravitelj dužan sudu dostaviti obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava i troškova njegova unovčenja, za razliku od prvotnog uređenja prema kojemu se u čl. 253. govorilo o naknadi troškova utvrđivanja tražbine ili unovčenja, a u čl. 254. o obračunu troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo.

8. Iz odredbe čl. 248. st. 1. Stečajnog zakona proizlazi da se iz iznosa ostvarenog prodajom stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi namiruju troškovi unovčenja, a ne i troškovi utvrđivanja razlučnog prava.

9. Budući da je naknada troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava propisana samo za slučajeve unovčenja pokretnih stvari i tražbina na kojima postoji razlučno pravo, proizlazilo bi da se takvi troškovi ne naknađuju u slučaju unovčenja nekretnina te stvari i prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi te nije jasno zašto je sud prihvatio zahtjev stečajnog upravitelja za namirenje troškova utvrđenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 8.573,00 kn.

10. Dalje, osnovano žalitelj ukazuje na to da je nejasno i neobrazloženo kako je prvostupanjski sud utvrdio visinu neizravnih troškova unovčenja koji terete razlučnog vjerovnika.

11. Obračun troškova unovčenja propisan je odredbama čl. 254. Stečajnog zakona. Troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utrška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja. Dakle, osnovno je pravilo da se troškovi unovčenja predmeta određuju paušalno u iznosu od 5% od utrška, ali ako su troškovi unovčenja znatno niži ili viši odredit će se u stvarnoj visini, s tim da ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

12. U konkretnom slučaju, prvostupanjski je sud u obrazloženju odluke samo pobrojao troškove koje je obračunom dostavio stečajni upravitelj uzevši u obzir obračun troškova stečajnog upravitelja u stvarnoj visini, a ne u paušalnom iznosu od 5% od utrška kako je to propisano odredbom čl. 254. st. 2. Stečajnog zakona, međutim pritom nije obrazložio na temelju čega, odnosno na temelju kojih isprava je utvrdio njihovu visinu, na što u žalbi ukazuje i žalitelj, te se stoga dosuđena visina ne može ispitati. Žalitelj u žalbi ukazuje na to da stečajni upravitelj nije dokazao da su nastali troškovi u dosuđenom iznosu niti da su oni bili potrebni, a prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane odluke o tome nije dao razloge.

13. Također, odredbom čl. 94. st. 1., 2. i 3. Stečajnog zakona propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova, pri

čemu se nagrada stečajnom upravitelju određuje rješenjem prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna plaćanja nagrada, a naknada troškova rješenjem suda na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja. Sve ove odredbe sud je trebao pravilno primijeniti kada je odlučio o namirenju troškova unovčenja iz iznosa postignute cijene pri prodaji sporne nekretnine.

14. Stečajni upravitelj je trebao dokumentirati zatražene troškove, kao i dokumentirano i obrazloženo zatražiti nagradu sukladno Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15), odnosno podnijeti obračun te nagrade na način da je moguće provjeriti odredbu čl. 7. Uredbe o izračunu nagrade stečajnom upravitelju, s obzirom na iznos unovčene stečajne mase, a prvostupanjski je sud trebao obrazložiti zašto je prihvatio obračun stečajnog upravitelja što je u konkretnom slučaju izostalo. Visina nagrade stečajnom upravitelju utvrđuje se primjenom kriterija obujma i složenosti poslova, rada stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednosti unovčene stečajne mase, slijedom čega nagrada može biti i manja od visine nagrade obračunate samo primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima (tako i pravno shvaćanje ovoga suda sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 26. listopada 2021.). Dakle, vrijednost unovčene stečajne mase samo je jedan od kriterija za obračun nagrade stečajnom upravitelju. U obrazloženja pobijanog rješenja prvostupanjski je sud, cijenivši obujam i složenost poslova stečajnog upravitelja, naveo da u konkretnom slučaju nije bilo velikog broja osporenih tražbina pa je, s obzirom na to nagradu stečajnom upravitelju izračunao primjenom kriterija iz čl. 7. Uredbe s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase. Navedeno obrazloženje pobijano rješenje čini proturječnim i nejasnim budući da primjenom odredbe čl. 5. Uredbe nagrada stečajnog upravitelja, s obzirom na obujam i složenost poslova može biti i manja od one obračunate na temelju tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima zbog čega se ono, u tom dijelu ne može ispitati, a to je od utjecaja na pravilnost cijelog rješenja o namirenju.

15. Zbog prethodno navedenih razloga pobijano rješenje valjalo je ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona).

16. Uzimajući u obzir iznijete nedostatke, u ponovljenom postupku prvostupanjski sud će ponovno odlučiti o namirenju pravilnom primjenom odredaba Stečajnog zakona iz čl. 248. st. 1. i čl. 254. Stečajnog zakona, utvrditi troškove stečajnog upravitelja te će svoju odluku valjano obrazložiti i o njoj dati jasne i razumljive razloge koji će proizlaziti iz isprava u spisu.

Zagreb, 22. ožujka 2022.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: **eb309-74fff**

Kontrolni broj: **09c46-49c68-60754**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.